Wykład 2 Podstawowe pojęcia związane z przetwarzaniem równoległym, Podstawowe transformację pętli, 2 godz.

Plan

- 1. Transformacja FAN
- 2. Transformacja PAR
- 3. Transformacja FAN+PAR
- 4. Transformacja PIPE
- 5. Programowanie inkrementacyjne

Dla większości kodów, pętle reprezentują najwięcej obliczeń.

Dlatego wykrywanie równoległości powinno odbywać się w pierwszej kolejności w pętlach.

Celem tego wykładu jest przedstawienie najbardziej popularnych transformacji pętli programowych pozwalających na ich zrównoleglenie.

Transformacja pętli zmienia kolejność wykonywania iteracji pętli bez dodawania lub usuwania żadnej instrukcji ciała pętli.

Transformacja pętli jest legalna jeśli w nowej pętli są honorowane wszystkie zależności: najpierw są wykonywane obliczenia skojarzone z początkiem zależności, dopiero potem są wykonywane obliczenia związane z końcem zależności.

Transformacja FAN (Wentylator)

Warunek zastosowania: brak zależności pomiędzy iteracjami pętli.

Sposób wykonywania równoległego:

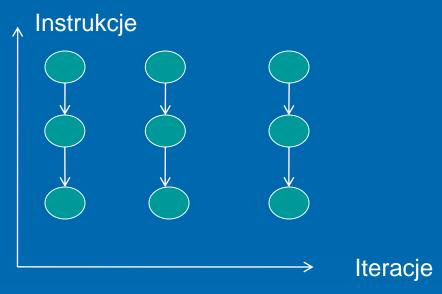
- 1) każda iteracja może być(ale nie musi) wykonywana niezależnie od pozostałych iteracji;
- 2) żadna synchronizacja obliczeń nie jest wymagana.

Transformacja FAN

```
Przykład:
```

```
for(i=0; i<=n; i++) { Wykonywanie równoległe a[i]=b[i]; a[0]=b[0] | a[1]=b[1] c[i]=a[i];} c[0]=a[0] | c[1]=a[1]
```

Transformacja FAN

Transformacja FAN

Właściwa interpretacja zawartości rysunku:

mimo tego, że mogą być zależności pomiędzy instrukcjami w ciele pętli, brak zależności pomiędzy iteracjami pętli umożliwia zastosowanie transformacji FAN.

Transformacja FAN

Stopień równoległości jest maksymalną liczbą instrukcji / iteracji / fragmentów kodu, które mogą być wykonywane równolegle.

Stopień równoległości, na który pozwala transformacja FAN, określa się liczbą iteracji pętli.

Transformacja FAN

```
Dla pętli:

for(i=1; i<=n; i++) {
    a[i]=b[i];
    c[i]=a[i];}
```

Stopień równoległości wynosi n.

Transformacja FAN

```
Dla pętli:
for(i=1; i<=n; i++)
for(j=1; j<=n; j++) {
    a[i][j]=b[i][j];
}
```

Stopień równoległości wynosi n².

Transformacja FAN

Kod pętli po transformacji FAN:

```
for(i=1; i<=n; i++)

for(j=1; j<=n; j++) {

a[i][j]=b[i][j];

}

parfor(i=1; i<=n; i++)

[par]for(j=1; j<=n; j++){

a[i][j]=b[i][j];

}
```

parfor oznacza, że wszystkie iteracje pętli for mogą być wykonywane równolegle.

Transformacja PAR

Warunki zastosowania:

- 1. Brak zależności pomiędzy instrukcjami w ciele pętli.
- 2. Ograniczenie praktyczne: musi być co najmniej dwie instrukcje w ciele pętli.

Transformacja PAR

Sposób wykonywania równoległego: w każdej iteracji, instrukcje ciała pętli mogą być wykonywane niezależnie;

synchronizacja barierowa jest wymagana po wykonaniu każdej iteracji.

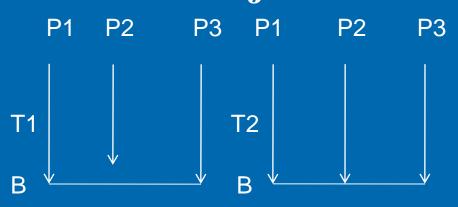
Transformacja PAR

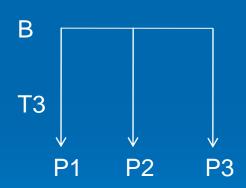
Co to jest synchronizacja barierowa?

To jest punkt w programie, w którym każdy wątek/proces musi czekać na zakończenie wykonania kodu przed tym punktem przez wszystkie pozostałe wątki/procesy.

Następnie wątki/procesy mogą kontynuować wykonywanie kodu znajdującego się po tympunkcie.

Transformacja PAR

T3>T2>T1

Transformacja PAR

Przykład:

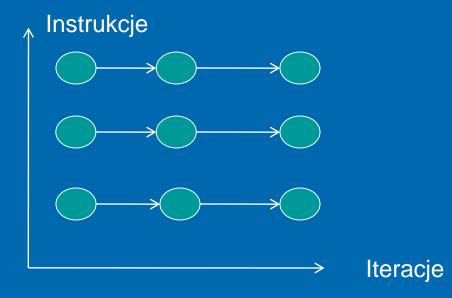
for(i=1; i<=n; i++) {
$$a[1]=a[0]$$
 $c[1]=b[1]$; $c[i]=b[i]$;} $a[2]=a[1]$ $c[2]=b[2]$ It2

Transformacja PAR

> Wykonywanie równoległe:

T2 > T1

Transformacja PAR

Transformacja PAR

Właściwa interpretacja zawartości rysunku z poprzedniego slajdu:

mimo tego, że mogą być zależności pomiędzy iteracjami pętli, brak zależności pomiędzy instrukcjami w ciele pętli umożliwia zastosowanie transformacji PAR.

Transformacja PAR

- Poziom równoległości, na który pozwala transformacja PAR, określa się liczbą instrukcji ciała pętli.
- Dla pętli niżej:

```
for(i=1; i<=n; i++) {
    a[i]=a[i-1];
    c[i]=b[i];}
```

stopień równoległości wynosi 2.

Transformacja PAR

Kod pętli po transformacji PAR:

Dyrektywa określająca możliwość wykonywania kodu w sposób równoległy

```
for(i=1; i<=n; i++) {
    a[i]=a[i-1];
    c[i]=b[i];}
    for(i=1; i<=n; i++) {
        parallel {
            a[i]=a[i-1];
            c[i]=b[i];}
        barier}
```

Transformacja FAN+PAR

Warunek zastosowania: brak zależności pomiędzy iteracjami pętli i brak zależności pomiędzy instrukcjami w cele pętli.

Transformacja FAN+PAR

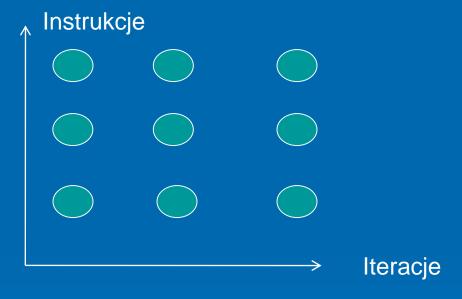
Sposób wykonywania równoległego: każda instrukcja ciała pętli każdej iteracji może być wykonywana niezależnie; nie jest wymagana żadna synchronizacja.

Transformacja FAN+PAR

```
for(i=0; i<=n; i++) {
    a[i]=b[i];
    c[i]=d[i];}
```

Wykonywanie równoległe:

Transformacja FAN+PAR

Transformacja FAN+PAR

Stopień równoległości, który umożliwia transformacja FAN + PAR, jest iloczynem liczby iteracji pętli i liczby instrukcji w ciele pętli.

Transformacja FAN+PAR

Stopień równoległości dla pętli:

```
for(i=1; i<=n; i++) {
    a[i]=b[i];
    c[i]=d[i];}
```

wynosi 2n.

Transformacja FAN+PAR

> Kod pętli po transformacji FAN+PAR:

Transformacja PIPE (Potok)

Rozważmy następującą pętlę:

```
for (i=1; i<=n; i++) {

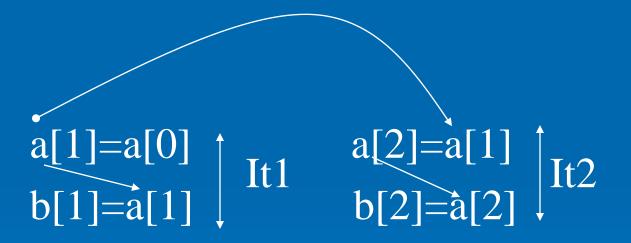
a[i]=a[i-1];
b[i]=a[i];
a[1]=a[0]
b[1]=a[1]

It1

a[2]=a[1]
b[2]=a[2]
```

Transformacja PIPE

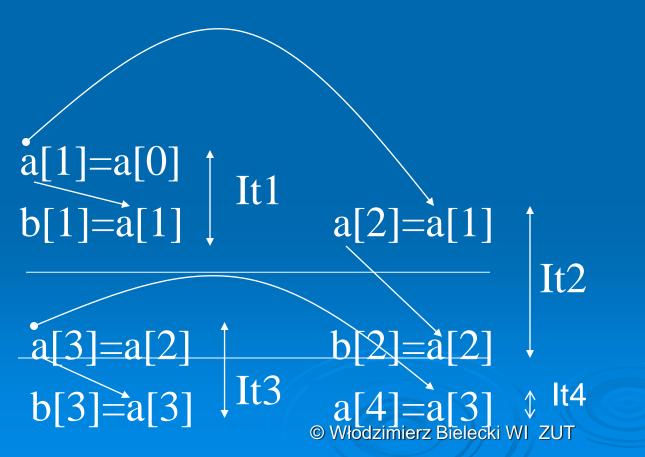
Rozważmy następujący sposób obliczeń:

Takie wykonywanie nie jest poprawne.

Transformacja PIPE

Rozważmy kolejny sposób obliczeń:

Transformacja PIPE

Sposób wykonywania równoległego dla k wątków/procesów:

1. Przydziel iterację 1 do wątku/procesu 1 Przydziel iterację 2 do wątku/procesu 2

Przydziel iterację k do wątku/procesu k

Transformacja PIPE

Sposób wykonywania równoległego dla k wątków/procesów:

Przydziel iterację k+1 do wątku/procesu 1

Przydziel iterację k+2 do wątku/procesu 2

Przydziel iterację 2k do wątku/procesu k

.....

Transformacja PIPE

2. Określ opóźnienie pomiędzy wykonywaniem pary kolejnych iteracji tak aby wszystkie zależności były honorowane, tj. dla każdej zależności początek zależności ma być wykonywany wcześniej niż koniec tej zależności, czyli zależne instrukcje nie mogą być wykonywane jednocześnie.

Transformacja PIPE

Opóźnienie może przyjąć jedną z następujących wartości:

0, 1, 2,..., M-1, gdzie M jest to liczba instrukcji w ciele pętli. Ze wszystkich możliwych opóźnień należy wybrać najmniejsze.

Transformacja PIPE

3. Wstaw synchronizację barierową po wykonaniu każdej instrukcji.

Transformacja PIPE

Stopień równoległości, PD (*parallelism degree*), na który pozwala transformacja PIPE, jest uzależniony od:

liczby wątków/procesów k, liczby instrukcji w ciele pętli M, opóźnienia D (delaying), liczby iteracji N.

Transformacja PIPE

Wzory do określenia stopnia równoległości:

$$PD = k$$
, jeśli $N > = k$ oraz $D = 0$

$$PD = M - D + 1$$
, jeśli $M - D > 0$

$$PD = 1$$
, jeśli $M - D \le 0$.

Transformacja PIPE

Tabela niżej pokazuje wartości stopnia równoległości w zależności od k, D i M

D\M	1	2	3	4
0	k	k	k	k
1	1	2	3	4
2	1	1	2	3
3	1	1	1	2

Transformacja PIPE

Czy transformacja PIPE jest równoważna z transformacją FAN dla opóźnienia D=0?

Transformacja PIPE

Nie, mamy następujące różnice:

- 1. Po transformacji PIPE iteracje są przypisane do określonych z góry wątków/procesów, natomiast po transformacji FAN iteracje mogą być przypisane do dowolnego wątku/procesu.
- 2. PIPE wymaga synchronizacji barierowej po każdej instrukcji ciała pętli.

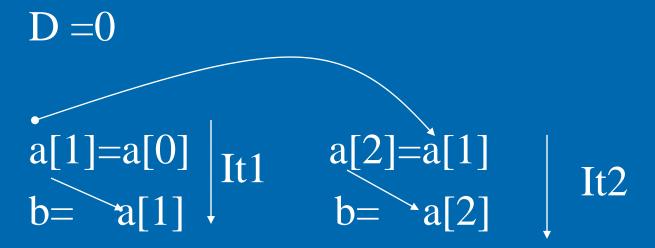
Przykład

FAN - Nie

PAR - Nie

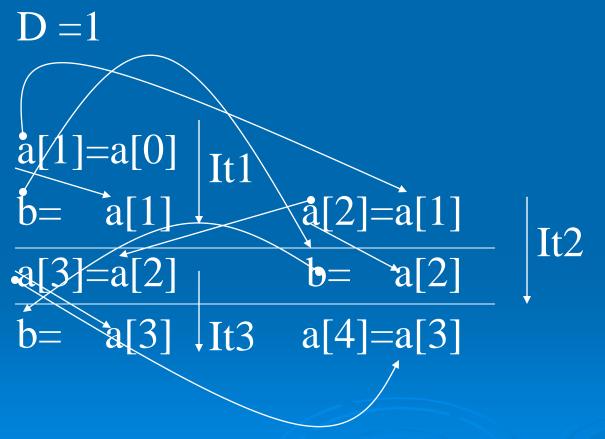
PIPE - ?

Przykład

Wartość D=0 nie jest właściwa

Przykład

Wartość D=1 jest właściwa © Włodzimierz Bielecki WI ZUT

Kod po transformacji PIPE

```
Dla pętli:

for (i=1; i<=n; i++) {
    a[i]=a[i-1];
    b=a[i];
}
```

już wiemy, że D=1, M=2, czyli maksymalna liczba wątków/procesów dla transformacji PIPE tej pętli wynosi 2.

```
Kod po transformacji PIPE jest następujący:
parfor(k=0; k<2; k++) //przebiera watki
 for (i=k; i<=n; i=i+2) { //przebiera iteracje
   if (k > 0) wait (k-1); // czeka na sygnał
   a[i]=a[i-1];
   b=a[i];
   if (k < 1) signal (k+l); //wysyła sygnał
```

gdzie funkcja wait(k-1) razem z funkcją signal(k+1) implementuje opóźnienie przez czekanie na sygnał od wątku/procesu k-1 i może być zaimplementowana w zależności od wybranego API lub języka programowania równoległego na różne sposoby za pomocą pętli while, semaforów, zamków i t.d.

Funkcja signal(k+1) ustawia odpowiednią wartość zmiennej, semafora, zamka, z której korzysta funkcja wait(k-1) wątku/procesu k+1.

Programowanie inkrementacyjne

Polega na tym, że mając na wejściu program sekwencyjny uzupełniamy go za pomocą dyrektyw, funkcji oraz zmiennych środowiskowych.

Program rozbudowany (równoległy) wciąż może być kompilowany jako sekwencyjny.

Składowe OpenMP

Parallel Podziału pracy Synchronizacji Klauzule zakresu zmiennych: • private
Synchronizacji Klauzule zakresu zmiennych: • private
Klauzule zakresu zmiennych: • private
zmiennych: • private
firstprivatelast privatesharedreduction

Funkce czasu wykonania	
Liczba wątków	
lidentyfikator wątku	
Wątki dynamiczne	
Równoległość zagnieżdżona	
Czasomierze	
API dla zamków	

Zmienne środowiskowe
Liczba wątków
Typ szeregowania
Wątki dynamiczne
Równoległość
zagnieżdżona

Architektura OpenMP

Dziękuję za uwagę